

UDK 343.121(047.2)
343.131.5(047.2)
343.791(047.2)
343.192(047.2)

Primljeno 21. rujna 2023.
Prikaz

Nikša Vojvoda *

**PRIKAZ KONFERENCIJE PROCESNA PRAVA
OKRIVLJENIKA U PREKRŠAJNOM POSTUPKU
Zagreb, 23. i 24. ožujka 2023. ****

U organizaciji Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu 23. i 24. ožujka 2023. godine u Društvu sveučilišnih nastavnika i drugih znanstvenika održana je konferencija *Procesna prava okriviljenika u prekršajnom postupku*, organizirana u okviru uspostavnog istraživačkog projekta Hrvatske zaklade za znanost *Hrvatsko prekršajno pravo u europskom kontekstu – izazovi i perspektive*¹ voditelja izv. prof. dr. sc. Marina Bonačića. Na konferenciji su sudjelovali sveučilišni nastavnici, suci, državni odvjetnici, odvjetnici, policijski službenici i ostali zainteresirani za procesna prava okriviljenika u prekršajnom postupku. Konferencija se održala u hibridnom obliku te su je, uz sudjelovanje uživo, sudionici pratili i putem *online*-platforme.

Uvodne riječi održali su **prof. dr. sc. Elizabeta Ivičević Karas**, prodekanica Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, **Vedrana Šimundža-Nikolić**, pomoćnica ministra u Ministarstvu pravosuđa i uprave RH, i **izv. prof. dr. sc. Marin Bonačić**, voditelj projekta.

**I. OKRUGLI STOL: PROCESNA PRAVA OKRIVLJENIKA U
PREKRŠAJNOM POSTUPKU**

Voditelj projekta profesor Bonačić otvorio je okrugli stol i uvodno napomenuo da će mu biti dragو čuti kako se iz različitih perspektiva gleda na procesna prava okriviljenika u prekršajnom postupku. Prvi je na okrugлом stolu govorio **prof. dr. sc. Ivo Josipović**, profesor emeritus s Katedre za kazneno procesno

---

* Nikša Vojvoda, mag. iur., asistent u statusu doktoranda na uspostavnom istraživačkom projektu Hrvatske zaklade za znanost *Hrvatsko prekršajno pravo u europskom kontekstu – izazovi i perspektive* (UIP-2020-02-6482), Sveučilište u Zagrebu, Pravni fakultet; niksa.vojvoda@pravo.unizg.hr; ORCID iD: <https://orcid.org/0000-0001-6640-9763>

** Ovaj je rad sufincirala Hrvatska zaklada za znanost projektom Hrvatsko prekršajno pravo u europskom kontekstu – izazovi i perspektive (UIP-2020-02-6482).

¹ Više o projektu: <https://www.pravo.unizg.hr/prehr>.

pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, koji je sudjelovao u svim velikim izmjenama prekršajnog zakonodavstva od osamostaljenja Republike Hrvatske pa do 2007. godine. Istaknuo je da je tada glavno pitanje bilo kako štititi ljudska i procesna prava u odnosu na sustav koji je naslijeđen iz bivše države. Prvi korak koji je RH učinila kako bi poboljšala svoj sustav zaštite procesnih prava okrivljenika bilo je usklađivanje sa zahtjevima koji proizlaze iz Europske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda, što je dovelo do nekoliko važnih tendencija u reformama prekršajnog prava, kao što su judicijalizacija prekršajnog prava, koja jamči veću zaštitu ljudskih prava, i harmonizacija s kaznenim materijalnim i procesnim pravom. Profesor je istaknuo kako je nastojanje za prevelikom harmonizacijom negativno utjecalo na učinkovitost postupanja te je narastao broj neriješenih predmeta i predmeta koji odlaze u zastaru. Pozitivnu je promjenu u tom pogledu donijelo uvođenje instituta obveznog prekršajnog naloga. Osvrnuo se na upravno-kaznene postupke, koji su posebno prisutni u ekonomskom području, poput zaštite tržišnog natjecanja. Profesor je govorio i o praksi Ustavnog suda RH relevantnoj za prekršajni postupak, a zaključio je problematiziranjem punitivnih parapenalnih mjera i sankcija kojima se zadire u prava okrivljenika.

Državna tajnica **Vedrana Šimundža-Nikolić** kazala je kako je u Ministarstvu pravosuđa i uprave RH, koje je stručni nositelj i predlagatelj propisa, pozornost, nažalost, prije svega usmjerena na Zakon o kaznenom postupku (dalje: ZKP). Podsjetila je na odredbu Prekršajnog zakona (dalje: PZ) koja govorи o odgovarajućoj primjeni odredaba ZKP-a te je naglasila kako zbog tatkve odredbe mnogi smatraju kako su izmjene ZKP-a dostačne i za prekršajni postupak. Istaknula je kako se ni pravna znanost nije u dovoljnoj mjeri bavila prekršajnim pravom. Stoga je podcrtaла važnost ovog istraživačkog projekta, okruglog stola i bavljenja temom procesnih prava u prekršajnom postupku. Nadalje je govorila o direktivama EU-a kojima se nastoje zaštитiti prava okrivljenika u kaznenom postupku, a spomenula je i Direktivu o zaštiti prava žrtava. S obzirom na to da se prekršajni postupak može smatrati kaznenim postupkom „u širem smislu“, određeni zahtjevi iz direktiva morali su se implementirati u prekršajni postupak. Međutim, samo odredbe Direktive o pravu na tumačenje i prevodenje te Direktive o pravu na informiranje direktno su transponirane u odredbe PZ-a, dok se odredbe ostalih direktiva primjenjuju putem odgovarajuće primjene odredaba ZKP-a. Rekla je kako će okrugli stol, između ostalog, zaključiti je li takva primjena zadovoljavajuća.

Potom je voditelj službe u Upravi za javni red i sigurnost Ravnateljstva policije **Jurica Miočić** govorio o policijskoj djelatnosti u vezi s prekršajnim postupkom. Kazao je kako su djelatnici temeljne policije, prometne policije i granične policije oni koji najčešće postupaju povodom navodnog počinjenja prekršaja. Opisao je svoje dugogodišnje iskustvo s prekršajnim postupkom,

poput sastavljanja optužnog prijedloga, prekršajnog naloga i obaveznog prekršajnog naloga te drugih podnesaka, kao i s nadzorom nad već sastavljenim podnescima. Naveo je neke zanimljive podatke, poput toga da je 2022. evidentirano oko 750 000 prekršaja samo od policije, od čega se najveći dio odnosi na prekršaje prema Zakonu o sigurnosti prometa na cestama, oko 690 000 prekršaja. Od tih 690 000 prekršaja za nešto manje od 12 000 postupak je pokrenut optužnim prijedlogom, a za ostatak izdavanjem prekršajnog naloga, što potvrđuje značaj tog instituta. Voditelj službe Miočić istaknuo je i statističke podatke iz područja zaštite javnog reda i mira, gdje se oko dvije trećine postupaka pokreće optužnim prijedlogom. Kazao je i kako je 2022. proveden preustroj u Ministarstvu unutarnjih poslova te je u policijskim postajama sistematizirano novo radno mjesto s ciljem unaprjeđenja istraživanja i procesuiranja prekršaja. Zaključio je da su i policijski službenici dužni paziti na poštovanje prava okrivljenika.

Na procesna prava okrivljenika u prekršajnom postupku iz perspektive državnog odvjetništva osvrnula se **Sonja Žugić Ćuk**, zamjenica u Općinskom državnom odvjetništvu u Zagrebu. Podsjetila je kako državno odvjetništvo u manjem dijelu sudjeluje u progonu navodnih počinitelja prekršaja. Navela je kako u Općinskom kaznenom državnom odvjetništvu u Zagrebu glavnina prekršajnih predmeta otpada na prekršaje prema Zakonu o financiranju političkih aktivnosti, izborne promidžbe i referendumu jer je prema tom Zakonu državno odvjetništvo jedini ovlašteni tužitelj. Osim po odredbama navedenog Zakona, državno odvjetništvo povodom prekršaja postupa po nekim drugim zakonima. Najčešće u tim slučajevima državno odvjetništvo postupa ako se utvrdi da nema elemenata kaznenog djela, već da se radi o prekršaju, što je u skladu s internom uputom državnog odvjetništva. Spomenula je i kako državno odvjetništvo postupke najčešće pokreće optužnim prijedlogom jer bi, zbog odredaba Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, kod podnošenja prekršajnog naloga mogle postojati teškoće s prisilnom naplatom novčanih kazni. Objasnila je i primjenu članka 109.a PZ-a u državnoodvjetničkoj praksi.

Usljedilo je obraćanje sutkinje **Zdravke Jagić**, predsjednice Općinskog prekršajnog suda u Zagrebu. Primijetila je kako su u razdoblju od kraja devedesetih godina do danas odredbe o obrani okrivljenika najviše evoluirale. Istančala je kako je nekada izbjegavanje primitka poziva, uz kratki zastarni rok, bila garancija okrivljeniku da će izbjegći prekršajnopravnu odgovornost. Danas je situacija drugačija te je redovita pojava da se branitelj pojavljuje u prekršajnom postupku, što je prije bila rijetkost. Sutkinja Jagić potom je napomenula kako su danas, prema njezinu mišljenju, prava okrivljenika na obranu dostatno osigurana jer policija već pri uhićenju počinitelja mora obavijestiti o njegovim pravima, a sud to mora činiti za sve prekršaje za koje je kao alternativna propisana kazna zatvora i kada se radi o uhićeniku. Obvezna obrana, podsjetila

je, propisana je samo u slučajevima kada je okriviljenik gluh ili nijem. Sutkinja smatra kako su prava okriviljenika u prekršajnom postupku osigurana kako u normativnom tako sve više i u praktičnom smislu te kako obrana izbjegavanjem primitka poziva više nije učinkovita. Sud, naime, ako okriviljenik izbjegava primitak poziva, poziv objavljuje na oglasnoj ploči, o čemu okriviljenik ima saznanje putem sustava e-građani, pa se time ne narušava njegovo pravo na obranu.

Nakon sutkinje Jagić riječ je dobio odvjetnik iz Zagreba **Šime Matak**, koji je se složio s time kako sve veći broj okriviljenika u prekršajnom postupku uzima branitelja, iako je to puno rjeđe nego u kaznenom postupku. Smatra da bi, s obzirom na to da se i u prekršajnom postupku mogu izreći vrlo visoke kazne, uključujući i kaznu zatvora, trebalo razmisliti o tome da se proširi primjena obvezne obrane. Kazao je kako su procesna prava okriviljenika na normativnoj razini uređena zadovoljavajuće, međutim, kako se to ne može ustvrditi i za stanje u praksi. Primijetio je kako se poštovanje prava često zadrži na zadovoljavanju forme, iako se, primjerice, nitko nije uistinu uvjeroio razumije li okriviljenik optužbu. Prisjetio se slučaja u kojem su policijski službenici pri ispitivanju okriviljenika koristili obrazac o ispitivanju svjedoka na kojem su jednostavno prekrizili pojmom „svjedok“ i umjesto toga napisali „okriviljenik“. Sjetio se i slučaja u kojem je sutkinja, čak i nakon njegove intervencije, tvrdila da okriviljenik mora odgovarati na pitanja ostalih suokriviljenika. Naglasio je da se vjerojatno ne radi o pravilu, već samo o njegovim iskustvima. Budući da se radilo o situaciji u kojoj je odvjetnik bio prisutan, zapitao se što se sve događa kada ga nema. Ospružio se i na žurni postupak, u kojem, drži, postoje strukturalni problemi. Naglasio je da ima izrazito pozitivno iskustvo s kvalitetom odluka Visokog prekršajnog suda.

Okrugli se stol nastavio izlaganjem **Tomislava Tomašića**, suca Visokog prekršajnog suda RH, koji se ospružio na odredbe PZ-a o procesnim pravima okriviljenika, koje, prema njegovu mišljenju, treba tumačiti u skladu s Ustavom i s konvencijskim pravom na pravično suđenje, što proizlazi i iz odredaba Zakona o sudovima. Sudac je istaknuo kako odredbe PZ-a valja tumačiti i u skladu s direktivama Europske unije (dalje: EU), no kako određene odredbe Zakona nisu u skladu s njihovim odredbama. Problematizirao je, između ostalog, pravo okriviljenika i njegova branitelja na uvid u spis predmeta, koje se može ostvariti tek nakon pokretanja prekršajnog postupka, što također nije u skladu s pravima iz direktiva, a problemi postoje i u vezi s pravom na besplatnu pravnu pomoć. Što se tiče žurnog postupka, kazao je kako zakonske odredbe mogu biti problematične ako se parcijalno primjenjuju, tj. ako se ne tumače u skladu s čl. 85. PZ-a, koji propisuje pravo na obranu okriviljenika i njegovo pravo na konfrontaciju s navodima tužitelja. Zaključio je zahvalom organizatorima na tome što su prepoznali važnost teme procesnih prava okriviljenika

u prekršajnom postupku i rekao kako je i Visoki prekršajni sud u suradnji s Pravosudnom akademijom organizirao radionice na temu procesnih prava okrivljenika u vezi s praksom Europskog suda za ljudska prava (dalje: ESLJP).

Okrugli stol zaključila je **prof. dr. sc. Zlata Đurđević**, predstojnica Katedre za kazneno procesno pravo na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Na početku se prisjetila okruglog stola koji je organizirala Strukovna udruženja kriminalista i koji se bavio primjenom načela oportuniteta i legaliteta u prekršajnom postupku. Iz svoje kaznenopravne perspektive primijetila je određene anomalije. Nadalje je usporedila prekršajni postupak s kaznenim postupkom i primijetila da se prekršajima ipak u manjoj mjeri krše pravila ponašanja te su procesna jamstva u kaznenim postupcima viša. U kaznenom postupku postupak vodi sud, koji ima visoka jamstva neovisnosti i nepristranosti, odnosno državni odvjetnik, koji je također samostalno i neovisno pravosudno tijelo koje odlučuje o kaznenom progonu, dok u prekršajnom postupku progon provodi policija, koja je ipak tijelo izvršne vlasti. Profesorica je rekla kako joj se čini da se ta perspektiva izostavlja. Problematizirala je sustav odlučivanja o prekršajnom progonu koji provodi policija. Potom je postavila pitanje koje se načelo primarno primjenjuje u prekršajnom postupku s obzirom na to da se u kaznenom postupku za djela sa zaprijećenom kaznom od manje od pet godina zatvora primjenjuje načelo oportuniteta. Budući da su prekršaji načelno blaži od kaznenih djela, moglo bi se zaključiti da u prekršajnom postupku uvijek treba primjenjivati načelo oportuniteta, pa se kao ključni problem javlja primjena načela legaliteta u prekršajnom postupku. Na kraju je naglasila kako postoji određena neusklađenost prekršajnog prava s Istanbulskom konvencijom (čl. 48.), koja zabranjuje obvezne alternativne postupke rješavanja sporova ili kažnjavanja u slučaju obiteljskog nasilja, a govorila je i o sporazumijevanju u prekršajnom postupku. Nakon izlaganja profesorice Đurđević uslijedila je kratka rasprava.

II. PROCESNA PRAVA OKRIVLJENIKA U HRVATSKOM PREKRŠAJNOM PRAVU

Prvi dan konferencije završio je nizom izlaganja o pravima okrivljenika u hrvatskom prekršajnom pravu. Moderatorica je bila **izv. prof. dr. sc. Sunčana Roksandić** s Katedre za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, a prvo su izlaganje, o *pravu na tumačenje o prekršajnom postupku*, održali **izv. prof. dr. sc. Marin Bonačić** s Katedre za kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i **Nikša Vojvoda**, asistent u statusu doktoranda na projektu. Analizirali su Direktivu EU-a o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenom postupku, posebno u kojoj se mjeri ta Direktiva treba

primjenjivati u prekršajnom postupku, kao i u kojoj su mjeri odredbe PZ-a usklađene s odredbama Direktive. Drugi je, o *pravu na obavijest u prekršajnom postupku*, izlagao **izv. prof. dr. sc. Ante Novokmet** s Katedre kaznenoopravnih znanosti Pravnog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Profesor se u svojem izlaganju osvrnuo na Direktivu EU-a 2012/13/EU o pravu na informiranje u kaznenom postupku. Govorio je o pravu osumnjičenika i okrivljenika na informaciju o njegovim postupovnim pravima, o pravu osumnjičenika na obavijest o pravima kod uhićenja, pravu osumnjičenika i okrivljenika da budu informirani o optužbi te pravu pristupa spisu predmeta. Potom su **izv. prof. dr. sc. Zoran Burić** s Katedre za kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i **dr. sc. Hrvoje Filipović** s Veleučilišta kriminalistike i javne sigurnosti govorili o *pravu na branitelja u prekršajnom postupku*. Istaknuli su kako odredbe Direktive 2013/48/EU o pravu na pristup odvjetniku u kaznenom postupku i drugim pravima nisu transponirane u PZ. Potom su proanalizirali trenutačno uređenje prava na branitelja prema odredbama PZ-a te predstavili nekoliko studija slučaja o tom pravu. Prvi je dan konferencije završio izlaganjem **izv. prof. dr. sc. Igora Martinovića** s Katedre za kazneno postupovno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Rijeci i **doc. dr. sc. Ivane Radić** s Katedre za kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Splitu o *pravu na pravnu pomoć u prekršajnom postupku*. Uočili su kako odredbe PZ-a ne reguliraju pitanje pravne pomoći na teret proračunskih sredstava, pa u pogledu tog pitanja dolazi u obzir primjena pravila iz kaznenog postupka na odgovarajući način. Kazali su kako konvencijsko pravo, ali i Direktiva EU-a o pravnoj pomoći za osumnjičenike u kaznenom postupku, načelno zahtijeva ostvarivanje prava na besplatnog branitelja i u prekršajnom postupku.

III. OPĆE TEME I SRODNI POSTUPCI

Drugi dan konferencije započeo je panelom, kojim je moderirao profesor Martinović, a prva tema, koju je predstavila **izv. prof. dr. sc. Dunja Milotić** s Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, bila je *prekršajno pravo u Hrvatskoj i Slavoniji od polovine 19. stoljeća do 1918. godine*. Kazala je kako su se prekršaji u navedenom razdoblju dijelili na kriminalne prekršaje, koji su bili u nadležnosti kaznenih sudova, i redarstvene prekršaje, za koje su bila nadležna upravna tijela. Osvrnula se na primjenjivo pravo za obje kategorije prekršaja. Potom je **Marlena Jukić**, voditeljica službe u Upravi za kazneno pravo u Ministarstvu pravosuđa i uprave RH, predstavila *uvođenje eura u prekršajno zakonodavstvo*. Između ostalog je rekla kako u prvu skupinu propisa koje je trebalo izmijeniti zbog uvođenja eura pripadaju oni propisi koje je bilo

potrebno izmijeniti prije uvođenja eura, a u tu skupinu svrstan je i Prekršajni zakon. Pojasnila je kako će razdoblje dvojnog iskazivanja trajati dvanaest mjeseci te je objasnila na koji su se način preračunali opći i posebni minimumi i maksimumi novčanih kazni za prekršaje. Jutarnji je panel završio s fokusom na *specifičnost upravno-sudske zaštite protiv odluka Agencije za zaštitu tržišnog natjecanja*, o čemu je izlagala **doc. dr. sc. Ana Đanić Čeko** s Katedre upravnog prava Pravnog fakulteta Sveučilišta J. J. Strossmayera u Osijeku. Na početku je izložila upravno-procesne aspekte posebnog upravnog postupka pred Agencijom za zaštitu tržišnog natjecanja. Podsetila je kako je za pružanje sudske zaštite trenutačno nadležan Visoki upravni sud RH (dalje: VUS), a potom je objasnila specifičnosti takva modela sudske kontrole. Naposljetu je predstavila istraživanje koje je provela na VUS-u.

IV. MATERIJALNOPRAVNA PITANJA HRVATSKOG PREKRŠAJNOG PRAVA

Druga serija izlaganja, kojom je moderirala **izv. prof. dr. sc. Barbara Herceg Pakšić** s Katedre kaznenopravnih znanosti Pravnog fakulteta J. J. Strossmayera u Osijeku, usredotočila se na materijalnopravna pitanja hrvatskog prekršajnog prava. **Prof. dr. sc. Ksenija Turković** i **izv. prof. dr. sc. Sunčana Roksandić** s Katedre za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu otvorile su drugu seriju izlaganjem o *praksi ESLJP-a i prekršajnopravnoj zaštiti LGBT osoba*. Prikazale su i proanalizirale praksu Suda o prekršajnopravnoj zaštiti LGBT osoba s osvrtom na najvažnije presude, kao i na presude protiv Republike Hrvatske. Uslijedilo je izlaganje naslova *Prekršaji iz mržnje: praktični izazovi i moguća zakonska rješenja*, koje su održali **prof. dr. sc. Maja Munivrana** i **izv. prof. dr. sc. Aleksandar Maršavelski** s Katedre za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Na početku su istaknuli kako u našem prekršajnom zakonodavstvu izostaje definicija prekršaja iz mržnje. Govorili su o odredbama Protokola o postupanju u slučaju zločina iz mržnje iz 2011., kao i o novom protokolu iz 2021. U nastavku su analizirali statističke podatke o prekršajima koji bi se mogli okarakterizirati kao prekršaji iz mržnje. Smatrali su da je nužno da se u prekršajno zakonodavstvo unese definicija prekršaja iz mržnje analogna čl. 87. st. 21. Kaznenog zakona. Završni dio posvetili su pitanju prekršajnog govora mržnje. Posljednji su prije stanke, o *prekršajnopravnoj zaštiti potrošača*, izlagali **izv. prof. dr. sc. Ivan Vukušić** s Katedre za kazneno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Splitu i **doc. dr. sc. Ivana Kanceljak** s Katedre za građansko pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Istaknuli su velik broj propisa koji su relevantni za pitanje prekršajnopravne zaštite potrošača, kao i to da je prekršajni postupak samo

jedan od načina zaštite potrošača u našem pravnom sustavu. Između ostalog su zaključili kako ne postoje jasne granice u sustavu zaštite potrošača te kako novo uredjenje u Zakonu o zaštiti potrošača pridonosi ujednačenosti izricanja sankcija.

V. PROCESNA PITANJA HRVATSKOG PREKRŠAJNOG PRAVA

Konferencija je završila panelom o procesnopravnim pitanjima hrvatskog prekršajnog prava, kojim je moderirao profesor Bonačić. Prvi je, o temi *posebnosti prekršajnih izvida i prikupljanja dokaza u praksi policije kao ovlaštenog tužitelja*, izlagao **Davor Posilović**, načelnik Sektora za javni red i sigurnost u Policijskoj upravi zagrebačkoj. Objasnio je na koje sve načine policija dobiva saznanja o navodnom počinjenju prekršaja te je objasnio tri faze policijskog postupanja u vezi s počinjenjem prekršaja. Govorio je i o načinu na koji policija poduzima izvidne i dokazne radnje. Uslijedilo je izlaganje **Nikše Vojvode**, asistenta u statusu doktoranda na projektu, koji je govorio o *procesnim jamstvima „na periferiji“ kaznenog prava, presudi Jussila i kasnijoj praksi ESLJP-a*. Osvrnuo se na shvaćanje zauzeto u presudi *Jussila protiv Finske*, u kojoj je Sud ublažio svoj dotadašnji pristup, te je rekao kako se u kaznenim postupcima koji ne pripadaju jezgri kaznenog prava procesna jamstva ne primjenjuju nužno u svojem punom opsegu. Potom je analizirao i praksu koja je uslijedila nakon te važne presude. Zadnja je izlagala **Darija Željko**, asistentica u statusu doktorandice na Katedri za kazneno procesno pravo Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Asistentica je održala izlaganje o materijalnopravnoj temi: *Prostitucija jučer, danas, sutra: pravnopovjesni i suvremeni modeli regulacije kroz prizmu čl. 12. hrvatskog Zakona o prekršajima protiv javnog reda i mira*. U svojem je izlaganju naglasak stavila na Kazneni zakon o zločinstvima, prijestupima i prekršajima iz 1852. i Krivični zakonik Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca iz 1929. Također je analizirala podzakonske akte i bludilišne pravilnike. Na kraju je analizirala pozitivnopravno uredjenje i usporedila ga s onim iz prošlosti.